

fige, at dengang havde man gode Skuespillere for 1,000 Rd. om Aaret og uden Pension, skulde vi saa ikke nu kunne have dem for 1,600 Rd. om Aaret? Men den sande Sammenhæng er, at Skuespillerne dengang havde en aarlig Indtægt af 2, 3 eller 4,000 Rd. og en Afgang til Pension, som var ligesaa sikker, om end ikke saa behagelig som den nuværende, fordi Pensionen ikke var en Ret, men en Naade, men, som sagt, en Naade, hvorpaa de fuldstændig kunde stole i de souveraine Kongers Tid. — Et æret Medlem her ved Siden af mig (Alders) yttrede igaar, at Lønningerne ikke vare saa begrænsede, som man skulde troe, idet man jo kunde henvende sig til Rigsdagen og faae dens særlige Samtykke til at faae dem forhøiede; han gif hele Tiden ud fra, at det var for et eller andet Geni, at Ministeren saaledes kom og forlangte en Bevilling, og saa meente han, at der ikke kunde være nogen Tvivl om, at Rigsdagen jo vilde gaae ind derpaa. Men naar man tager denne Sag praktisk, vil den ikke stille sig saaledes. Talen vil i Almindelighed slet ikke være om noget Geni, men simpelthen om en eller anden brugbar Skuespiller, som man er nødt til at engagere, og som ikke vil gaae ind paa en Løn af 1,600 Rd., men forlanger noget mere. Sæt f. Ex., at den Skuespiller, der ved et Theater altid har de fleste Roller, nemlig den, som spiller første Gæstrolle i de smaa Stykker og anden Gæstrolle i de store — en saadan har altid et overmaade stort Repertoire — sæt, at en saadan Skuespiller døer. Han skal og maa erstattes, og man henvender sig da til et andet Theater, hvor vi ville forudsætte, at der findes en brugbar Personlighed, og siger til ham: vil Du tjene os for 1,600 Rd.? Nei, svarer den Bedkommende, for den Sum kan jeg det ikke; jeg har nu 2,000 Rd. — eller mere — foruden en Benefice; jeg vilde ganske vist hellere spille gode Stykker paa det kongelige Theater end slette der, hvor jeg er, men Dm-jorgen for min Fremtid og min Familie tillader mig det ikke; istedetfor at Staten vil lægge 160 Rd. hen for mig om Aaret, kan jeg selv lægge 400 Rd. aarlig tilside, saa jeg tør ikke modtage Tilbudet paa det nævnte

Billkaar. Nu skal altsaa Rigsdagen spørges, om den vil give ham mere. Talen behøver, som sagt, ikke her at være om nogen stor Kunstner, men blot om en Skuespiller, som Publicum seer paa med Velvillie, og som er brugbar. Maaskee er der ved et andet Theater ogsaa en Skuespiller, der kan bruges i samme Rollesag, og som vil gjøre det 50 Rd. billigere om Aaret. Skulle vi saa sidde her og ballottere om disse Kunstnere og bestemme deres Løn? Det ærede gamle Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Escher-ning), som pleiede at sidde her foran mig, har hundrede Gange sagt, lad os dog blive fri for at stemme over alle disse Details, og i saa Henseende er jeg fuldstændig enig med ham; det forekommer mig ikke, at der er nogenjombest Grund til, at vi her i Rigsdagen skulle votere, om Theatret maa engagere en Skuespiller med 100 Rd. mere eller mindre om Aaret. — Der blev igaar fra deres Side, som vilde belyse, hvor overordentlig tilfredsstillende Skuespillernes Stilling vilde blive, anført, at man ikke maatte glemme, at der jo var Skuespillere, der havde naaet at faae 1,100 Rd. om Aaret i Feu. Men denne Bemærkning har ikke noget at betyde. Man kan være en overordentlig stor Kunstner, f. Ex. en udmærket tragisk Skuespiller, og saa har man dog ikke stor Feu, da man paa vort Theater ikke hyppigt kan spille Tragedie; man kan i det Høieste spille den en Gang om Ugen. Derimod er det en Selvsølge, at naar man er første Comiker og tillige har noget Syngestemme og saaledes kan spille med næsten overalt, da der selv i Tragedierne findes comiske Roller, at man da vil kunne faae en betydelig Feu. Det er klart, at fordi en saadan enkelt Kunstner har 1,000 Rd. i Feu, er dette dog Noget, som ikke enhver nok saa udmærket Kunstner kan opnaae. Vil man undersøge, hvor stor Feu en dygtig Skuespiller kan gjøre Regning paa, kan man maaskee komme til et nogenlunde paalideligt Resultat ved af Feu-Listen for de 15 Skuespillere at udskyde de to, der have meest, og de sex, der have mindst, i Feu, og derefter tage Middelsommen, og man faaer da, at de bedre Skuespillere ville kunne have omtrent 500 Rd. i